

A Lukács Cukrászdában

Ez a kép 2002-ben készült Budapesten. A Lukács cukrászdában ülök Cvikával (Péter) aki, Éva férje. Éva Csibi lánya. Csibi pedig testvérem, Krausz Irma unokája.

Testvérem, Krausz Irma Romániában lakott Algyógyon. Ő ott ment férjhez. A férjének üzlete volt és rengeteg földjük is volt. Mahler Benőnek hívták a férjet. Nekik egy fiuk és egy lányuk született. Rózsi és István (Oszkár). Pityu Temesváron tanult. Őket ugye nem deportálták, csak beköltöztették, mint zsidókat a megyeszékhelyre Dévára. Az apósának a bátyja Déván lakott, a polgármesteri hivatalban volt főtanácsos, és épített magának egy gyönyörű villát. A személyzeti szobák közül kialakítottak egy lakást és oda mentek lakni. A személyzeti szoba lett a konyha, és az egyik gyerekszoba és még egy szoba lett a lakótér. A villába be volt vezetve a vezetékes víz, és volt fürdőszoba is. A fürdőszobában bojler volt, fával fűtötték fel, nem volt akkor villanyvezeték. A konyhában volt egy falikút. A konyhában volt egy mosdó, de csak hidegvíz folyt belőle. Amikor mi utaztunk oda látogatóba, be kellett menni Dévára, a "sicurantához" bemutatni az útlevelet. István (Pityu), és a lány Rózsi (Csibi), mind a ketten kimentek Izraelbe 1961-ben. Irma a nővérem is később kiment Izraelbe. Ott halt meg. Irma asztmás volt. És egyszer, amikor itt járt Pesten, én elvittem egy orvoshoz. A Jókai térnél lakott, és az adott neki gyógyszert, de azt mondta, hogy nem fog használni, mert az orvos kolozsvári volt, és tudta, hogy nem fog jól tenni az erdélyi levegő. Javasolta, hogy ki kellene menni Palesztínába.